

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobců **a) MUDr. L.V., b) MUDr. I. V.**, oba zastoupeni Mgr. Jaroslavem Brožem MJur, advokátem se sídlem Brno, Marie Steyskalové 767/62, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru vnitra a krajského živnostenského úřadu, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 14.8.2012 č.j. MSK 104465/2012, sp. zn. VŽ/25578/2012/Hud, **o přestupku proti občanskému soužití,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14.8.2012 č.j. MSK 104465/2012, sp. zn. VŽ/25578/2012/Hud žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor vnitra a krajský živnostenský úřad zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 28.6.2012 č.j. SO/40035-12/tvr-SO R-549/11, R-550/11_3151/2011/tvr, kterým byla žalobkyně a) uznána vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c/

přestupkového zákona, jehož se měla dopustit tím, že 5.9.2011 kolem 7:30 hod. na volně přístupných prostorách před budovou mateřské školy na ul. Komenského v Bruntále nastříkala slzotvorný sprej do obličeje M. M., následně pak M. M. a způsobila jim drobná poranění. Za spáchání tohoto přestupku jí byla uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení v částce 1.000,- Kč. Tímto rozhodnutím byl žalobce b) uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c/ přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že 5.9.2011 kolem 7:30 hod. na volně přístupných prostorách před budovou mateřské školy na ul. Komenského v Bruntále nastříkal slzotvorný sprej do obličeje Ing. M.M. a následně pak M. M. a způsobil jim drobná poranění. Za spáchání tohoto přestupku mu byla uložena rovněž pokuta ve výši 1.000,- Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč. Tímto rozhodnutím byli poškození Ing. M.M. a Ing. M. M. odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení u příslušného státního orgánu ve věcech občanskoprávních a žalobci b) MUDr. I.V. byla uložena povinnost nahradit poškozené M. M. částku 60,- Kč za dva zaplacené regulační poplatky u lékaře.

Žalobci proti uvedenému rozhodnutí podali včasnou žalobu. Namítali, že se správní orgány dostatečně nezabývaly otázkou nutné obrany, zejména s ohledem na skutečnost, že v době řízení o přestupku probíhalo proti poškozenému Ing. M. M. trestní řízení pro trestný čin stalkingu, v němž poškozenou byla právě „žalovaná“ (zřejmě míněno první žalobkyně MUDr. L. V.). V době vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl již Ing. M. M. za tento trestný čin nepravomocně odsouzen. Žalobci mají za to, že tato skutečnost, tedy trestní stíhání Ing. M. M. za jednání vůči žalobkyni je rozhodující pro posouzení, zda se v daném případě jednalo o nutnou obranu. Jestliže v této souvislosti žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že žalobci nemohli ani objektivně ani subjektivně nabýt dojmu, že ze strany poškozených bezprostředně hrozí útok a dále neuvádí, jaké úvahy ho k tomuto závěru vedly, je nutno jeho odůvodnění považovat za nepřezkoumatelnou spekulaci, která je projevem libovůle. Na probíhající trestní řízení proti Ing. M. M. poukazovali žalobci od počátku přestupkového řízení, avšak správní orgány se touto námitkou vůbec nezabývaly. Žalobci v této souvislosti poukázali na nález Ústavního soudu I ÚS 74/06. Další pochybení spatřovali žalobci v tom, že se správní orgány nezabývaly otázkou jejich zavinění, tedy subjektivní stránkou přestupku spočívající v jejich úmyslu zaútočit na zájem chráněný zákonem. Správní orgány tím zatížily svá rozhodnutí libovůlí a učinily tak tato rozhodnutí nepřezkoumatelnými. Správní orgány dále porušily ustanovení § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu tím, že nezjistily všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobců. Těmito okolnostmi může být zejména právem chráněný zájem, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutka, jak uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5As 104/2008-45. Podle žalobců byl v přestupkovém řízení popřen princip presumpce neviny, neboť s nimi bylo nakládáno od počátku jako s viníky, aniž byly k prokázání jejich viny opatřovány důkazy. Poté, co žalobci přiznali, že slzný sprej použili, správní orgány neopatřovaly důkazy prokazující jejich vinu, ale naopak při učinění závěru o jejich vině vycházely pouze z výpovědí údajně poškozených a nevypořádali se s rozpory ve výpovědích žalobců a těchto údajně poškozených, týkajících se zejména vzdálenosti a směru, ve kterém byl slzný sprej

použit. Dále žalobci namítali, že skutkový stav zjištěný správním orgánem I. stupně, ze kterého vycházel i žalovaný, nemá dostatečnou oporu ve spisové dokumentaci.

Z provedených důkazů je možno dovodit pouze skutečnost, že k použití slzného spreje došlo, avšak není jednoznačné, vůči komu a jakým způsobem. Důkazní hodnota lékařských zpráv MUDr. V. S. a MUDr. T. P. je přitom dle žalobců minimální, neboť lékařské zprávy byly vyhotoveny s časovým odstupem. Lékařské zprávy MUDr. M. K. nemají žádnou důkazní hodnotu, neboť z těchto zpráv ublížení na zdraví nevyplývá a naopak podle nich dne 8.9.2011 ani u Ing. M. M. ani u M. M. nebylo zjištěno jakékoliv ublížení na zdraví. Podle žalobců z těchto lékařských zpráv ani v souvislosti s ostatními provedenými důkazy není možno dojít k závěru, že slzný sprej byl nastříkán do obličeje a kým. Bez důvodných pochybností v daném případě nebyla zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním žalobců a „drobnými poraněními“ údajně poškozených, kteří vyhledali lékařské ošetření nejdříve 6.9.2011, tj. až druhý den poté, co žalobci slzný sprej použili. V dalším obsahu své žaloby pak žalobci odkázali na ustanovení § 2 odst. 1, 2 a § 50 odst. 3 správního řádu, jejichž porušení spatřují v tom, že se správní orgány nevypořádaly řádně s rozporem ve výpovědi žalovaných a údajně poškozených pokud jde o vzdálenost, ze které byl slzný sprej ze strany žalobců použit. Stejně tak se nevypořádaly s rozpory mezi jednotlivými výpověďmi jediné svědkyně A. B., která uvedla do úředního záznamu, že viděla, jak bývalý přítel MUDr. V. si vyplachuje oči a do protokolu poté uvedla, že viděla pouze, jak si pan polévá ruce vodou. Další námitkou žalobců bylo to, že při ústním jednání ve věci přestupku došlo pouze k přečtení úředního záznamu o podání vysvětlení Ing. M. M. a M. M., přičemž žalobci jako obvinění k takovému postupu nedali souhlas. Co se týče videonahrávky pořízené Ing. M. M., tato dle názoru žalobců neměla být v přestupkovém řízení připuštěna, neboť nebyly splněny podmínky pro její použití podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. e/ zákona na ochranu osobních údajů. Pokud tedy správní orgán I. stupně rozhodl o přípustnosti videonahrávky jako důkazu v přestupkovém řízení a žalovaný jeho rozhodnutí potvrdil, daly oba správní orgány neodůvodněně přednost práva údajně poškozených před právy žalobců, čímž porušili článek 3 Listiny základních práv a svobod a článek 26 mezinárodního paktu o občanských a politických právech. Závěrem své žaloby žalobci namítli podjatost úřední osoby Mgr. S. H., který je v rozhodnutí žalovaného uveden jako osoba, která danou věc „vyřizuje“. Tuto podjatost žalobci spatřovali v tom, že první žalobkyně je v právních věcech, v nichž ve většině případů stojí na druhé straně stojí Ing. M. M. opakovaně zastupována Mgr. Jaroslavem Brožem MJur, advokátem, přičemž Mgr. S. H. byl ve společnosti tohoto advokáta zaměstnán jako koncipient od 1.8.2011 do 20.4.2012, tedy i v době, kdy došlo k jednání, ve kterém jsou spatřovány znaky přestupku ze strany žalobců. S ohledem na rozsáhlost agendy, ve které první žalobkyně advokátní kancelář BROŽ BROŽ VALA, konkrétně Mgr. Jaroslav Brož MJur zastupoval, je nepochybné, že Mgr. S. H. při práci na pozici advokátního koncipienta se dostal do styku alespoň s některou věcí týkající se první žalobkyně. I přes to, že Mgr. Jaroslav Brož MJur v daném přestupkovém řízení žalobkyně nezastupoval, byl o tomto incidentu žalobkyní informován, neboť kauzy žalobkyně se v ostravské pobočce advokátní kanceláře řešily i v rámci diskuzí právních věcí, kterým byl Mgr. S. H. přítomen, a to díky dispozičnímu uspořádání prostor kanceláře. Podle žalobců měl proto být Mgr. S. H. ze všech úkonů v řízení o přestupku vyloučen, a pokud k tomuto vyloučení nedošlo, jde o vadu řízení, pro kterou má být žalobou napadené rozhodnutí zrušeno.

Závěrečnou námitkou žalobců v jejich žalobě bylo to, že ani z výroku prvoinstančního rozhodnutí ani z výroku rozhodnutí žalovaného není zřejmé, jakým druhem jednání mělo dojít ke spáchání přestupku proti občanskému soužití, neboť podle § 49 odst. 1 písm. c/ zákona o přestupcích je možno se přestupku dopustit různými druhy jednání

– vyhrožováním, újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním. Výrok rozhodnutí je proto podle žalobců neurčitý a nepřezkoumatelný.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 14.8.2012 č.j. MSK 104465/2012, sp. zn. VŽ/25578/2012/Hud, připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a připojeného správního spisu Městského úřadu Bruntál, správního odboru sp. zn. SO/1830-12/tvr – SO R-549/11 3151/2011/tvr, žalobci předloženou pracovní smlouvou uzavřenou mezi zaměstnavatelem BROŽ BROŽ VALA, advokátní kancelář s. r. o. a S. H. dne 13.7.2011, včetně dodatku k této pracovní smlouvě č. I ze dne 29.2.2012 a dohody o rozvázání pracovního poměru mezi týmiž účastníky uzavřené dne 19.4.2012 a rozsudkem ze dne 17.6.2014 č.j. 58A 54/2012-69 žalobu jako nedůvodnou zamítl. Vycházel přitom z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s. Při svém rozhodnutí krajský soud vzal za prokázány následující skutečnosti vyplývající z připojeného správního spisu Městského úřadu v Bruntále:

- z oznámení přestupku vyhotoveného Obvodním oddělením Policie ČR Krnov dne 16.12.2011 adresovaného Městskému úřadu v Bruntále, že MUDr. L. V. a MUDr. I. V. jsou podezřelí z přestupku proti občanskému soužití tím, že dne 5.9.2011 v době kolem 7:30 hod. ve volně příslušných prostorách parkoviště před budovou mateřské školy v Bruntále na ul. J. A. Komenského fyzicky napadli poškozené Ing. M. M., nar. X, M. M., nar. X a M. M., roz. H., nar. X. K fyzickému útoku došlo tak, že nejprve MUDr. V. za užití slzotvorného spreje zaútočila na Ing. M., kterému nastříkala sprej do obličeje, vzápětí užila spreje proti M. M., kterého rovněž zasáhla do obličeje, načež i MUDr. V. nastříkal sprej do obličeje M. M. Na to MUDr. V. i MUDr. V. nastoupili do svého vozidla a při odjezdu MUDr. V. pronesl směrem k M. M. urážku: „Ty stará čůzo“. V důsledku zasažení slzotvorným sprejem utrpěli poškození zranění, a to Ing. M. M. poleptání spojivek obou očí, které si vyžádalo jednorázové ošetření, bez doby léčení či pracovní neschopnosti, M. M. oboustranné podráždění spojivek očí, přičemž toto zranění jí po tři dny omezovalo na běžném způsobu života a M. M. lehká podráždění spojivky levého oka, přičemž toto zranění ho po tři dny omezovalo na běžném způsobu života;

- z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 5.9.2011, že M. M. vypověděl, že v tento den v 7:30 hod. při vrácení jeho nezletilé dcery E. M., nar. X před mateřskou školou v Bruntále na parkovišti pod zámeckou zahradou dojel ke školce svým vozidlem společně s rodiči. Rodiče požádal o asistenci při předání dítěte matce, aby předešel možným konfliktům. Již při příjezdu na parkoviště viděl ve vozidle Škoda Octavia, červené barvy, sedět jak matku E., tak i jejího prarodiče z matčiny strany. Tento jej již 2x fyzicky napadl a nesčetněkrát slovně. Proto se této situace obával. On i jeho rodiče, včetně E. vystoupili z vozidla a šli směrem k L., přičemž když jí předával E., opětovně se jí zeptal, zda-li byla u lékaře s nezletilou. Na jeho otázku nereagovala, usadila ji do svého vozidla na pravé straně zadní sedačky. V tu chvíli její otec hovořil na jeho rodiče něco ve smyslu: M., proč ho podporujete v těchto lumpárnách nebo něco podobného. Na to on reagoval, co tím jaksi myslí, když on mu sděloval, pokud neplní povinnosti vůči E., nemá tedy žádná práva. V tom okamžiku přiběhla L. V. (míněno nepochybně L. V.) a stříkla mu slzný

sprej do očí. On něco vykřikl v tom smyslu, zda-li toto jednání viděli i moji rodiče, když poté L. V. zaútočila slzným sprejem i na jeho otce. I.V. zaútočil opět slzným sprejem na něj a jeho matku. Poté L. V. a I. V. nasedli do svého automobilu. Řval na jeho matku: „Ty čůzo stará“. On a jeho rodiče si začali vyplachovat oči a čistit ruce a začali zvažovat další postup. K dotazu Policie ČR Ing. M. uvedl, že MUDr. V. k němu přiběhla poté, co usadila E., na vzdálenost 1 – 1,5 metru a bez žádného upozornění mu stříkla něco ve spreji do výše jeho očí. Co měla přímo v dlani neví, viděl to pouze periferně a při rozhovoru se díval spíše na jejího otce. Viděl, jak na něj vystříkl 1x proud poprašku, takový rozprášený sprej. Přivřel oči a otáčel se k ní zády, jelikož oči začaly pálet. V tu chvíli na něj I. V. vystříkl zřejmě jiný typ spreje a došel k němu blíž, asi na cca 1 metr. Domníval se, že se jedná o typ spreje, který byl v pěnové formě, okrové barvy, jelikož pozůstatky mu utkvěly na oblečení. Od té doby jej svědění záda a má je červená. Pravděpodobně potom, co se otáčel, aby jej nezasáhla ona, byl zády k I. V. a ten jej zasáhl do horní poloviny těla. Jeho rodiče stáli asi o krok za ním, otec po jeho pravé ruce a máma po levé. L. V. zaútočila na jeho otce, a to tím způsobem, že přitom, když on se schoulil a zavolal pozor, viděl, jak se natahuje a stříkla ze spreje rozprašek směrem k otci, a to do úrovně jeho očí. Stejným způsobem napadl V. jeho matku. M. M. dále uvedl, že motivem jednání může být i situace v důsledku jeho sporu s L. V. ve věci jejich dcery, stejně tak jako nevyřešená situace majetková, kdy např. minulý týden podle rozsudku Okresního soudu v Bruntále byla zavázána zaplatit mu částku včetně úroku na jeho účet;

- z Úředního záznamu o podání vysvětlení sepsaného Obvodním oddělením Policie ČR v Krnově dne 17.10.2011 s Ing. M. M., že předal policii záznam pořízený na místě incidentu minikamerou, kterou si pořídil proto, aby se bránil případným nařčením ze strany V. Uvedl, že při napadení sprejem zhruba dva dny pociťoval pálení v očích a na zádech, a proto navštívil lékaře oční kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci MUDr. C., který mu doporučil výplachy očí a jejich ošetření mastí. Potíže pociťoval zhruba dva dny a ke škodě na majetku nedošlo;

- z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 6.9.2011, sepsaného s MUDr. L. V., že v pondělí 5.9.2011 v době kolem 7:30 hod. čekala na parkovišti před objektem mateřské školy na ul. Komenského v Bruntále na nezletilou dceru E. M., kterou měla převzít na tomto místě od otce. Otec pan M. přijel na místo společně se svými rodiči, dceru E. vytáhl z vozu, kterým přijel. Ona si ji převzala, otočila se a šla ke svému vozidlu, které měla zaparkované zhruba 10 metrů od vozidla pana M. P. M. šel po převzetí E. za ní a dožadoval se lékařské zprávy ohledně zdravotního stavu E. Na jeho požadavky nijak nereagovala, jelikož mu už předchozího dne podala formou SMS zprávu ohledně E. nachlazení, což mu řekla i při předání dcery dne 4.9.2011 v ranních hodinách před domem, kde bydlí. Posadila E. do autosedačky, M. přišel přímo k jejímu vozu, začal na ni zvyšovat hlas, neustále se dožadoval lékařského vyšetření E. a zpráv od lékaře. Mezitím připoutala E. do dětské autosedačky a zavřela zadní dveře vozidla. Chtěla auto obejít tak, aby mohl odjet, ale v cestě jí stál p. M. a neustále slovně na ni útočil. V obavě o svůj život a zdraví vytáhla slzný plyn a protože ji M. neustále napadal a držel se v její blízkosti a ona měla důvodnou obavu o sebe, protože na základě předchozích zkušeností při předávání E. docházelo k agresivnímu chování z jeho strany, použila slzný plyn. M. poté uskočil a začali se vlastně k ní přibližovat i jeho rodiče, kteří na ni řvali. Z tohoto důvodu použila slzný sprej vůči nim. Opravdu měla obavu o své zdraví, protože situace na místě se vyhrcovala, takže se snažila co nejrychleji místo opustit a nasednout do auta. M. se záhy rozběhl a musel zakročit její otec, který byl všemu

přítomen. Její otec byl nucen použít slzný sprej vůči M. M. Podařilo se jim nasednout do auta a rychle z místa odjet. Na otázku Policie ČR, zda může konkrétně slovní napadání ze strany Ing. M. či jeho rodičů, odpověděla, že se neustále dožadoval lékařské zprávy jejich dcery, a že má na ni nárok, že to oznámí příslušným úřadům, ať konečně vidí, kdo je ten špatný, že ji připraví o dceru, jak je nemorální apod. Po celou dobu zvyšoval hlas. Snažil se dostat do její blízkosti, zabránit jí nasednout do vozu a místo opustit. Jeho chování bylo velmi nátlakové a měla strach, že ji M. napadne fyzicky. Je ve 4. měsíci těhotenství, a proto neměla jinou možnost, jak se agresivnímu jednání M. M. a jeho rodičů bránit. Celá situace trvala zhruba 10-15 minut, dcera E. seděla na zadním sedadle v autosedačce, určitě něco zaregistrovala, neboť byla rozrušená, vystrašená a měla v očích slzy. Při realizaci styku s nezletilou nemůže být u předání dítěte sama, neboť z důvodu chování M. má o sebe strach. Útočil slovně, jak na její osobu, tak i její blízké, kteří byli těmto předáním přítomni. M. je v současné době obžalován pro stalking vůči její osobě;

- z dalšího úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 20.9.2011, že MUDr. L. V. uvedla, že proti M. použila dne 5.9.2011 pěnový ochranný sprej značky STOPER, který zakoupila v Bruntále za částku 120,- Kč. Má z M. panickou hrůzu. Po zakoupení si přečetla návod k použití spreje a ví, že je nejúčinnější při užití do jednoho metru. M. je v současné době obžalován za pomluvu vůči její osobě a za nebezpečné pronásledování. V minulosti ji pronásledoval a opakovaně se jí pokusil fyzicky napadnout, ona mu při těchto útocích sprejem již hrozila a 1x sprej proti němu použila. M. je tedy srozuměn s tím, že si spreje již zakoupila tři a má je různě uloženy jako v kabelce, vozidle a v práci, aby se náhodou nestalo, že by sprej neměla při sobě v době, kdy ji M. pronásleduje. Je obžalován, avšak neustále ji sleduje, když projíždí vozidlem kolem domu, kde bydlí, na kameru nahrává jejich okna jejich bytu, v červenci za ní přišel do ordinace, pomlouval ji na úřadech a v mateřské školce, kam dává dceru a zvonil opakovaně na jejich domovní zvonek. V průběhu incidentu 5.9.2011 byla ve 4. měsíci těhotenství a měla obavu o zdraví svých doposud nenarozených dětí. To byl také důvod, proč sprej proti M. použila. Sprej nasměrovala na vzdálenost dvou metrů na osobu M. V žádném případě mu nestříkala do obličeje, mířila na postavu. M. po zásahu spreje nejevil jakékoliv známky zasažení do obličeje či očí, pouze odskočil. Poté, co M. odskočil, počali se k ní přibližovat jeho rodiče, kteří tam byli s ním a začali na ně něco křičet. Když byli na vzdálenost cca 3 metry od ní, stiskla v tomto směru sprej také proto, aby je postrašila. Na tuto vzdálenost použila sprej s vědomím, že jeho účinnost je kolem jednoho metru, takže věděla, že jim nemůže nijak ublížit. Chtěla nasednout do auta, avšak M. se k ní začal znovu přibližovat. To viděl její otec a na vzdálenost zhruba 2–3 metrů použil sprej proti M. V té době stáli jeho rodiče za ním ve vzdálenosti přibližně 3-4 metry od otce a do této vzdálenosti sprej nemá dosah. Nikdo ani M. ani jeho rodiče nejevili známky zasažení. MUDr. L.V. také vypověděla, že téhož dne potkala na obědě do jídelny v nemocnici MUDr. V., pediatra, který má sídlo na Poliklinice v Bruntále a který jí řekl, že 5.9.2011 kolem 8.00 hod. byl v jeho ordinaci M. se svými rodiči a tázal se na zdravotní stav jejich dcery. MUDr. V. jí sdělil, že M. ani jeho rodiče nejevili jakékoliv známky poranění. Mluvila poté s paní B. z oddělení péče o děti při Městském úřadu v Bruntále, která jí sdělila, že v odpoledních hodinách 5.9.2011 byl na jejich úřadu M. s rodiči a ani tehdy nejevili jakékoliv známky poranění. Zda měl při incidentu její otec urážet M. či jeho rodiče, uvedla, že nic takového neslyšela. Zhruba za týden potkala při přebírání dcery v mateřské škole paní A. B., matku syna, kterého dává do stejné školky a ta jí řekla, že celý incident 5.9.2011 na parkovišti sledovala a měla z toho husí kůži. Toto je jediný svědek, kterého může uvést;

- z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 20.9.2011 sepsaného s MUDr. I. V., že je otcem MUDr. L. V., která má dceru s Ing. M. M. Vztah byl ukončen v září 2009 a jejich dcera je v péči své matky a na základě předběžného opatření Okresního soudu v Bruntále dcera vnučku 1x za 14 dnů dává otcí. Dne 5.9.2011 jej dcera požádala, aby ji doprovodil do mateřské školy s tím, že až M. vnučku přiveze, že ji ve školce nenechá a převezme ji domů. Ví o tom, že si dcera pořídila tři spreje na svou ochranu, které neustále nosí při sobě, což svědčí o tom, že má z M. obavy. On sám si rovněž pořídil sprej na svou obranu značky STOPER. Důvodem byla obava ze stupňovaných útoků ze strany M. Na parkoviště před mateřskou školkou přijeli kolem 7:25 hod. a čekali na M. s vnučkou. Poté, kdy přijeli, byla jejich vozidla vzdálena zhruba 5 metrů. Vystoupil a stál u zadních dveří vozidla, dcera šla k vozidlu M., který rovněž vystoupil a ten pak vytáhl vnučku z vozidla a předal ji dceři. Ta se pak s vnučkou v náručí otočila a přistoupila ke svému vozidlu, kde ji posadila na zadní sedačku. Přitom, když šla k vozidlu s vnučkou, M. na ni neustále křičel, že chce zdravotní dokumentaci ohledně vnučky E. Dcera na to nereagovala a on sám požádal rodiče M., kteří mezitím rovněž z vozidla vystoupili, aby svého syna napomenuli a nepodporovali ho v celkovém jednání vůči dceři a jejich rodině. V té době stál u levých zadních dveří a dcera s vnučkou byly u pravých zadních dveří a kousek od nich stál M. Rodiče M. byli u jejich vozidla. Viděl, jak M. najednou uskočil a když se pootočil, viděl, že dcera má v ruce sprej. Také si povšiml, že M. nejeví žádné známky poranění. Odhaduje, že dcera použila sprej ve vzdálenosti 2-2,5 metrů. Pak najednou viděl, jak rodiče M. přichází směrem k dceři a M. se k nim začal rovněž přibližovat. Pojal obavu, že všichni přichází z toho důvodu, že je budou mít v úmyslu napadnout. Proto se rozhodl, že i on použije sprej, který měl při sobě. Stříkl na vzdálenost 3 metrů proti M., za ním zhruba ve vzdálenosti 1 metru stáli jeho rodiče. To, že sprej použil k zastrašení, dokládá svým tvrzením, že si je vědom účinnosti spreje na 1 metr a že jej použil na uvedenou vzdálenost. Nikdo z M. nejevil jakékoliv známky po zásahu spreje, on si povšiml, že byli zaraženi tím, že sprej použil, čehož s dcerou využili a z místa odjeli. Sprej si opatřil proto, že M. se mu z lékařského hlediska jeví jako hluboce psychicky narušená osoba, která nedovede ovládat své emoce a jeho jednání je nepředvídatelné. Je přesvědčen o tom, že je schopen ublížit celé jejich rodině, včetně dcery a vnučky. Sprej použil také proto, že jeho dcera je ve středním stupni těhotenství, čeká dvojčata a nechťel riskovat, že by ji mohl M. napadnout, což by v jejím těhotenství přineslo jednoznačně komplikace. V žádném případě M. ani jeho rodičům vulgárně nenadával;

- z úředního záznamu o podání vysvětlení M. M. ze dne 17.10.2011, že byl požádán synem, aby se zúčastnil předávání E. matce. Dne 5.9.2011 společně se synem M., manželkou M. M. a vnučkou E., kdy z chaty přijeli v 7:30 hod. na parkoviště před mateřskou školou, nacházelo se tam již vozidlo MUDr. V., která se nacházela na místě řidiče a vedle ní seděl její otec MUDr. V. Jejich vozidlo zastavilo cca 6 metrů od vozidla V. Všichni z vozidel vystoupili a syn vzal E. do náruče a nesl ji k vozidlu V., aby ji předal matce. Ta ji odnesla do vozidla a usadila na zadní sedačku vpravo. Předtím se syn opakovaně MUDr. V. ptal, zda byla s E. u pediatra, na což mu neodpověděla. Poté, co syn E. předal matce, stál poblíže MUDr. V. a ten mu říkal něco o tom, že si neplní své povinnosti a že nemá vůči E. práva. Potom se V. obrátil na něj a říkal něco v tom smyslu, že podporuje syna v lumpárnách, na což mu syn řekl, že není lumpárna zajímat se o dceru. Poté, co L. V. usadila vnučku na zadní sedačku jejich vozidla, vozidlo obešla a využila toho, že se syn baví s V., přistoupila k synovi na vzdálenost možná 1 metr, natáhla ruku a synovi nastříkala do obličeje

nějaký sprej. Ten odskočil a kryl si rukama obličej a volal: „Viděli jste to? Zase mě napadla“. Poté přistoupila ke svému otci a oba stáli čelem k nim. On a manželka stáli jakoby za synem. L. V. najednou vyběhla zhruba 3 metry proti němu, napřáhla ruku a postříkala ho sprejem. Jelikož prudce otočil hlavu, sprej jej zasáhl přes levé oko a na zadní část hlavy. Poté pouze viděl, jak i V. jakoby vyběhl směrem vpřed k synovi, přičemž viděl, že napřahuje ruku proti synovi a něco v té ruce měl, pravděpodobně sprej. To, že by proti synovi sprejem stříkal, neviděl, neboť byl sám sprejem zasažen, což se projevovalo silným pálením očí. Pak už si jen pamatuje, jak V. nasedli do vozidla k E. a odjížděli, přičemž V. ještě nadával manželce z vozidla, kdy na ni křičel: „Ty stará čůzo“. Potom se všichni tři omývali u vozidla vodou, kterou měl syn ve vozidle, vyplachovali si oči a omývali si oděvy. Dne 6.9.2011 navštívil očního lékaře MUDr. S. v Přerově, který mu předepsal oční kapky, aby si prováděl výplach oka, což dodržel dva dny a měl klid. Navštívil také svou obvodní lékařku MUDr. M. K.;

- z úředního záznamu o podání vysvětlení M. M. ze dne 17.10.2011, že 5.9.2011 kolem 7:30 hod. přijela společně se synem, manželem a vnučkou na parkoviště před mateřskou školou v Bruntále na ul. Komenského. Bylo to za účelem předání vnučky E. její matce. Po příjezdu na parkoviště se tam nacházelo vozidlo V., přičemž za volantem seděla L. V. a na místě spolujezdce její otec. Po zastavení vozidla ve vzdálenosti cca 6 metrů od vozidla V. všichni vystoupili, syn vzal do náruče E. a nesl ji směrem k L., která si ji převzala a usadila na zadní sedačku jejich vozidla. Syn stál u V. a ten mu říkal něco v tom smyslu, že nemá práva na E. Syn mu oponoval a najednou došlo k tomu, že L. poté, co E. usadila, obešla rychle vozidlo, přistoupila před M., natáhla ruku a stříkla mu do obličeje nějaký sprej. M. na to reagoval tak, že od ní poodskočil a kryl si rukama obličej. Přitom křičel, zda viděli, že ho L. znovu napadla. L. pak přistoupila ke svému otci a stáli proti nim. Poté opětovně vyběhla směrem k nim, a když byla na vzdálenost cca 1,5 metru od manžela, stříkla mu nějaký sprej do obličeje a bylo vidět, že manžel se prudce otočil, zřejmě aby se vyhnul dalšímu zásahu do obličeje. Téměř současně na ně za užití spreje zaútočil i V., a to tak, že nejprve ze vzdálenosti cca 1 metru stříkl sprejem synovi do obličeje, ten ucouvl a kryl si rukama obličej. Přitom jak stříkal sprejem proti synovi, rukou sprejem namířil proti ní a zasáhl ji do obličeje ze vzdálenosti kolem 1 metru. Sprej ji zasáhl do oblasti ústa, oči, cítila pálení v očích a v krku, neboť látku ve spreji částečně vdechla. Ihned potom V. naskočili do vozidla a odjížděli, přitom vozidlo řídila L. Ještě při odjezdu vozidla na ni V. křičel, že je stará čůza. Jelikož syn měl ve vozidle vodu v PET lahvi, ihned se omývali, aby redukovali účinnost látky ve spreji. Obě oči ji pálily, měla je zarudlé a navštívila dne 6.9.2011 oční lékařku MUDr. P. v Přerově a obvodní lékařku MUDr. M. K. Byly jí předepsány oční kapky, na běžném způsobu života omezena nebyla, pouze ji dva dny oči pálily a bolela hlava. Dodala, že v minulosti byla svědkem napadení svého syna ze strany MUDr. V. dne 7.1.2010, kdy věc šetřila policie v Bruntále. Slovní napadání při předávání E. je ze strany L. a jejího otce pravidelné;

- z úředního záznamu Obvodního oddělení Policie ČR, Krnov ze dne 27.10.2011, že A. B. vypověděla, že si vzpomíná na den z počátku měsíce září 2011, kdy vedla své dítě do mateřské školy na ul. Komenského v Bruntále. Na parkovišti před mateřskou školou viděla červené auto, u něhož stála MUDr. V. a její otec MUDr. V. v bílých lékařských oděvech. Na parkovišti se dále nacházelo vozidlo zn. Audi, u kterého stál muž, o němž ví, že je bývalý přítel MUDr. V., a to ve společnosti staršího muže a ženy, pravděpodobně jeho rodičů. Uvedených osob si nijak nevšímala a v době, kdy procházela zhruba ve vzdálenosti na 30 metrů od nich, z místa slyšela nějaké hlasy,

pravděpodobně se jednalo o hádku. Když se na místo podívala, viděla, že MUDr. V. stříká proti jejímu bývalému příteli a starším osobám nějaký sprej. Pak jen viděla, jak červené vozidlo V. odjíždí a bývalý přítel MUDr. V. si vyplachuje oči. K dotazu, zda viděla, že by i MUDr. V. proti osobám stříkal sprejem, uvedla, že toto neviděla. Stejně tak neviděla, že by bývalý přítel MUDr. V. tuto napadal a neslyšela, že by MUDr. V. komukoliv nadával. Zhruba po týdnu se náhodně v mateřské škole potkala s MUDr. V. a té řekla, že částečně sledovala incident mezi ní a bývalým přítelem v prostorách parkoviště u mateřské školy;

- z úředního záznamu Obvodního oddělení Policie ČR, Krnov ze dne 19.10.2011, vyhotoveného za účelem popisu jednání osob na záznamu z minikamery, pořízený dne 5.9.2011 a předložený Ing. M. M., že na tomto záznamu jsou zachyceny následující záběry: počáteční záběr v 7:50:26 hod., další záběr v čase 7:50:26 hod. až 7:51:40 hod. na dítě sedící na sedačce v jedoucím vozidle, záběr M. sedící vedle dítěte, v čase 7:51:40 hod. až 7:52:29 hod. záznam při manipulaci s kamerou, v čase 7:52:29 hod. až 7:52:43 hod. MUDr. V. odchází s dítětem v náručí, vedle ní kráčí MUDr. V., Ing. M. se MUDr. V. táže, zda byla s dítětem u lékaře, v čase 7:52:43 hod. až 7:52:57 hod. MUDr. V. ukládá dítě na pravou zadní sedačku červeného vozidla tov. zn. Škoda Octavia, Ing. M. se u levé zadní části tohoto vozidla dohaduje s MUDr. V., v čase 7:52:58 hod. až 7:53:03 hod. rychlý chaotický pohyb kamerou, Ing. M. se táže, zda viděli, že ho znovu napadla, v čase 7:53:04 hod. až 7:53:07 hod. MUDr. V. vyráží od zadní části červeného vozidla Škoda Octavia vpřed, má nataženou ruku, Ing. M. volá: „Běž dál, běž dál“, v čase 7:53:08 hod. až 7:53:23 hod. MUDr. V. a MUDr. V. nastupují do červeného vozidla Škoda Octavia, M. starší a jeho manželka přistupují k levé části tohoto vozidla, MUDr. V. pronáší výraz: „Ty stará čůzo“, v čase 7:53:24 hod. až 7:53:29 hod. odjezd vozidla V., v čase 7:53:29 hod. až 7:53:44 hod. pohyb kamery, Ing. M. říká, že se všichni musí omýt a vypláchnout si oči a v čase 7:53:44 hod. je registrován konec záznamu;

- z lékařské zprávy MUDr. M. K., praktické lékařky, že její ordinaci navštívil 8.9.2011 M. M. Udával, že mu 5.9.2011 bezdůvodně známá osoba stříkla nějaký sprej do obličeje a na levou stranu šíje. Oči byly v době návštěvy lékařky bez patologických změn, spojivky byly klidné a lékařka nezaznamenala v okolí očí žádné změny. Z další lékařské zprávy téže praktické lékařky krajský soud zjistil, že rovněž navštívila 8.9. její ordinaci M. M. a uvedla, že byla napadena dvěma známými osobami tak, že bezdůvodně použily nějaký sprej, stříkly jej do obličeje a na hrudník. V době vyšetření nebyl zjištěn zánět spojivek ani žádná patologie. M. M. uvedla, že měla pocity pálení pokožky, šíje, pocit na zvracení a bolesti hlavy, hořkost v ústech a bolest očí. Z lékařské zprávy oční lékařky MUDr. T. P. bylo zjištěno, že M. M. uváděla napadení snachou asi pepřovým sprejem do očí, utrpěla oboustranné podráždění spojivek očí a způsob zranění odpovídá tomu, co uvedla. Byla léčena očními kapkami, omezena ve vidění, s projevy slzení a pálení očí. Z lékařské zprávy očního lékaře MUDr. V. S. krajský soud zjistil, že jej navštívil M. M., který utrpěl lehké podráždění spojivky levého oka v důsledku údajného napadení pepřovým sprejem dne 5.9.2011. Zranění se projevovalo pálením levého oka, provázeným slzením a lehce zhoršeným viděním pro bolestivost tohoto oka. Z lékařské zprávy oční kliniky Fakultní nemocnice Olomouc bylo zjištěno, že M. M. utrpěl poleptání spojivky obou očí, v důsledku nastříkání slzného plynu do očí. Byl omezen pálením očí – očním dyskomfortem;

- z protokolu o ústním jednání sepsaného u Městského úřadu v Bruntále dne 13.2.2012, že při něm byli jakožto obvinění vyslechnuti žalobci a) a b) a svědci Ing. M. M., M. M. a M. M. Výpovědi žalobců i jednotlivých svědků jsou v podstatě shodné s jejich podáním vysvětlení Obvodnímu oddělení Policie ČR v Krnově. Tyto výpovědi učiněné před správním orgánem I. stupně jsou podrobně uvedeny v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí o přestupku a krajský soud ve stručnosti na ně v odůvodnění rozsudku odkázal. Kromě těchto osob byla u ústního jednání vyslechnuta jako svědkyně A. B., která uvedla, že toho moc neviděla, viděla pouze, jak si pan polévá ruce vodou. Na dotaz uvedla, že slyšela syčení spreje a viděla paní V., jak sprejem stříká. Poté šla do školky a když z ní vyšla, tak už tam V. nebyli a viděla pana, jak si oplachuje vodou ruce, neví, jestli si ruce políval sám. K dalším dotazům Ing. M.M. svědkyně uvedla, že když L. V. stříkala sprejem, stála na chodníku u školky, neví, kolik to bylo metrů. Viděla, že stříká sprejem na Ing. M. M.;

- z vyjádření V. N., vedoucího prodejny zbraní a střeliva v Bruntále, Partyzánská 8, že dostřik obranného spreje zn. STOPER je do 4 metrů a jeho účinek je ve všech vzdálenostech. Při jeho použití dochází až k dočasnému oslepnutí, dušnosti, dráždivému kašli a silnému pálení pokožky. Během půl hodiny se účinek ztrácí. Na otázku, jaké účinky má tento sprej na vzdálenost necelého jednoho metru, odpověděl, že je účinný ve všech vzdálenostech. Sprej může být použit pouze v souladu se zákonem, tj. při nutné obraně či krajní nouzi.

Obsahem správního spisu je dále rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále ze dne 28.6.2012, odvolání žalobců proti tomuto rozhodnutí ze dne 17.7.2012 prostřednictvím advokáta JUDr. Rostislava Vlčka, znalecký posudek MUDr. I. Š. ve věci zdravotních následků při použití obranného spreje STOPER ze dne 8.7.2012 a žalobou napadené rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobců.

Co se týče správního spisu, jeho součástí jsou fotokopie oznámení přestupku ze dne 16.12.2011, protokol o ústním jednání před Městským úřadem Bruntál ze dne 13.2.2012, rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.

V projednávané věci krajský soud postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2, soudního řádu správního, podle kterého přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Žalobci především namítali, že oba správní orgány v přestupkovém řízení se dostatečně nezabývaly otázkou nutné obrany, zejména s ohledem na skutečnost, že v době přestupkového řízení probíhalo proti poškozenému Ing. M. M. trestní řízení pro trestný čin stalkingu, v němž poškozenou byla žalobkyně MUDr. L. V. V této souvislosti žalobci poukázali na to, že v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl Ing. M. nepravomocně odsouzen. Podle žalobců se žalovaný nedostatečně zabýval subjektivními obavami žalobkyně MUDr. V. z útoku poškozeného a citovali z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1As 35/2008. K uvedenému krajský soud poznamenal, že v době vydání správního rozhodnutí jak I. stupně tak i rozhodnutí žalovaného byl Ing. M. odsouzen, ovšem rozsudek doposud nenabyl právní moci. Tato skutečnost nemůže být rozhodující pro posouzení otázky, zda ze strany žalobců šlo o jednání k nutné obraně. Citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, na který žalobci poukazují, odkazuje mimo jiné na ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, podle kterého je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje

nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Podle odst. 2 téhož ustanovení přestupkem není jednání, jímž někdo odvrací a) přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem, nebo b) nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. V tomtéž rozsudku se uvádí, že nutnou obranou je jednání, jímž si někdo odvrací přiměřeným způsobem přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný zákonem. Krajiní nouzi se pak rozumí jednání, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, jestliže tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit jinak. Citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ovšem řešil zcela jinou situaci, kdy jednání silně podnapilého útočníka bylo charakterizováno jako nepředvídatelné a kdy obavy z jeho útoku byly zcela důvodné. V takové situaci nutné obrany se ovšem neocitla první žalobkyně MUDr. V., pro jejíž jednání nevyplynuly žádné objektivní okolnosti jako zejména agresivní jednání poškozeného Ing. M., který se jí podle shora uvedených výpovědí opakovaně dotazoval ve věci zdravotního stavu jejich dcery. Žádná výpověď ani popsaný videozáznam neprokazují důvodné obavy z hrozícího útoku Ing. M. Jak z výpovědi slyšených svědků, tak i žalobců vyplynulo, že mezi první žalobkyní a poškozeným Ing. M. jsou konfliktní vztahy, nicméně z toho vyplývající subjektivně pocítovaný útok neopravňoval žalobkyni MUDr. V. k použití slzného spreje. Shora uvedenou žalobní námitku krajský soud nepovažuje proto za důvodnou, stejně tak jako námitku, že pokud žalovaný bez dalšího v napadeném rozhodnutí uvádí, že žalobci nemohli ani objektivně ani subjektivně nabýt dojmu, že ze strany poškozeného bezprostředně hrozí útok, což žalobci označují jako nepřezkoumatelnou spekulaci. Jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, žalovaný se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, že žalobkyně a) nemohla mít subjektivní obavu z útoku poškozeného Ing. M. V této souvislosti není důvodná námitka, že na skutečnost probíhajícího trestního řízení proti Ing. M.M. poukazovali žalobci již od začátku správního řízení o přestupku a že se správní orgány touto námitkou vůbec nezabývaly. Jak už bylo shora uvedeno, v době vydání rozhodnutí žalovaného předmětný rozsudek v trestní věci Ing. M. nenabyl právní moci. Z obsahu odůvodnění správního rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále vyplývá, že tento správní orgán se subjektivním vnímáním hrozícího útoku žalobkyně MUDr. V. zabýval a vzal do úvahy narušené vztahy mezi žalobkyní a Ing. M. K uvedenému krajský soud podotknul, že tato námitka nebyla žalobci uplatněna v jejich odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a že odkaz na nález Ústavního soudu ČR I ÚS 74/06 je nepřiléhavý.

Další žalobní námitkou žalobců bylo pochybení správních orgánů v tom, že se vůbec nezabývaly otázkou zavinění, ač bylo jejich povinností se zabývat subjektivní stránkou přestupku spočívající v úmyslu žalobců zaútočit na zájem chráněný zákonem. Podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. c/ zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním, újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním. K naplnění tohoto přestupku je tedy požadováno zavinění ve formě úmyslu. Tento úmysl jednak vyplývá ze samotných výpovědí žalobců ať už před Policií ČR či správním orgánem I. stupně a jednak správní orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí označuje jednání žalobců jako útok a jejich jednání bezpochyby popisuje

jako jednání úmyslné. Není proto možno tvrdit, že při právní kvalifikaci předmětného přestupku bylo pominuto hodnocení jeho subjektivní stránky.

Žalobci měli za to, že správní orgány porušily ustanovení § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, tedy že nezjistily všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobců, když se nezabývaly také materiální stránkou přestupku, zejména okolnostmi, které mohly snížit nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků. Poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5As 104/2008-45. Ani s touto žalobní námitkou krajský soud nesouhlasil, neboť z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně dospěl k závěru, že tento správní orgán zjistil všechny potřebné skutečnosti pro objasnění skutkového stavu věci, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Případ řešený v označeném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je na projednávanou věc rovněž nepřiléhavý, neboť řešil hraniční situaci při hodnocení naplnění materiální stránky přestupku.

Další žalobní námitkou žalobců bylo porušení článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a článku 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod tím, že postupem správních orgánů v přestupkovém řízení byl popřen princip presumpce neviny, neboť s žalobci bylo od počátku nakládáno jako s viníky, ačkoliv k prokázání jejich viny byly opatřovány důkazy. Poté, co žalobci přiznali, že slzný sprej použili, správní orgány dále neopatřovaly důkazy prokazující jejich vinu a naopak při učinění závěru o vině žalobců správní orgány vycházely pouze z výpovědi údajně poškozených, přičemž se nevypořádaly s rozpory ve výpovědích žalobců a údajně poškozených, týkajících se zejména vzdálenosti a směru, ve kterém byl sprej použit. Ani důvodnost této námitky nemohl krajský soud přiznat, neboť z celého obsahu správního spisu Městského úřadu v Bruntále nezjistil skutečnosti potvrzující tuto žalobní námitku. Z provedených důkazů se krajský soud ztotožnil s názorem žalovaného v tom, že správní orgán I. stupně provedl veškerá potřebná zjištění skutkového stavu, o kterých není důvodných pochybností ve smyslu shora poukazovaného ustanovení § 3 správního řádu. Naopak uvedená tvrzení žalobců nemají oporu ve správním spise a pokud byly rozpory ve výpovědích žalobců a poškozených ohledně vzdálenosti a směru, ve kterém byl slzný sprej použit, není to důvod pro pochybnosti o spáchání předmětného přestupku.

Podle žalobců skutkový stav, tak jak jej zjistil správní orgán I. stupně a z něhož vycházel i žalovaný, nemá dostatečnou oporu ve spisové dokumentaci. Z provedených důkazů je možno dovodit pouze skutečnost, že k použití slzného spreje došlo, není však jednoznačné, vůči komu a jakým způsobem. Žalobci zpochybnili důkazní hodnotu lékařských zpráv MUDr. V.S. a MUDr. T. P., neboť tyto zprávy byly vyhotoveny s časovým odstupem. Lékařské zprávy MUDr. M. K. nemají podle žalobců žádnou důkazní hodnotu, naopak z nich vyplývá, že dne 8.9.2011 u Ing. M. M. a M. M. nebylo zjištěno jakékoliv ublížení na zdraví. Ani kdyby žalobci připustili, že z těchto lékařských zpráv vyplývá, že poškození utrpěli drobná poranění spočívající v alergickém zánětu spojivek či podobném poškození očí, nelze z těchto lékařských zpráv ani v souvislosti s ostatními provedenými důkazy dojít k závěru, že slzný plyn byl nastříkán do obličeje a kým. V daném případě nebyla bez důvodných pochybností zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním žalobců a „drobnými poraněními“ údajně poškozených. Tyto námitky žalobců jsou dle názoru krajského soudu vyvráceny samotným obsahem správního spisu. Použití slzného spreje totiž nepopírají ani sami žalobci. Tato skutečnost je potvrzována i výpověďmi

poškozených, jakož i svědeckou výpovědí svědkyně B. i ze shora popsáním audiovizuálním záznamem. Lékařské zprávy jmenovaných lékařů samozřejmě bezprostředně nemohou prokazovat nastříkání slzného spreje do očí poškozených žalobci, ale svědčí o zdravotním poškození tímto způsobem, tedy podráždění spojivek očí poškozených v důsledku napadení pepřovým sprejem. Příčinná souvislost mezi jednáním žalobců a poraněním poškozených je nesporná natolik, že námitku žalobců, že se správní orgány nezabývaly skutečností, zda mohla být údajná poranění způsobena pouze slzným sprejem či zda její příčinou mohla být jiná skutečnost jako např. sluneční záření, považoval krajský soud za spekulativní. Odkaz na další rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 4Ads 44/2010-22, dle něhož „důkazní prostředky, které nesplňují dostatečnou míru konkrétnosti, jednoznačnosti a průkaznosti, je nutno odmítnout jako nevyhovující“, je v tomto směru zcela nepřiléhavý.

Další žalobní námitkou žalobců bylo údajné porušení ustanovení § 2 odst. 1 a 2 a ustanovení § 50 odst. 3, správního řádu. Toto porušení spatřovali žalobci v následujících skutečnostech:

- správní orgány se žádným způsobem nevypořádaly s rozporem ve výpovědi žalovaných a údajně poškozených, pokud jde o vzdálenost, ze které byl slzný sprej ze strany žalobců použit. Z vyjádření V. N. mimo jiné vyplynulo, že dostřik spreje je do 4 metrů a jeho účinek je ve všech vzdálenostech. Jestliže první žalobkyně uváděla, že se nacházela od poškozených ve vzdálenosti 3 metrů a druhý žalobce uváděl rovněž vzdálenost 3 metrů od poškozených, není možno dovodit, že by tato vzdálenost vylučovala zavinění či společenskou nebezpečnost jednání obou žalobců;

- správní orgány se podle žalobců nevypořádaly s rozpory mezi jednotlivými výpověďmi svědkyně A. B., která do úředního záznamu uvedla, že viděla, jak si bývalý přítel MUDr. V. vyplachuje oči a do protokolu poté uvedla, že viděla pouze, jak si pan polévá ruce vodou. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že tato svědkyně skutečně uvedla svá tvrzení v tomto znění, nicméně z časového hlediska, kdy byly tyto jednotlivé výpovědi svědkyně učiněny v rozmezí tří a půl měsíců, je pochopitelný. Ať už si poškozený Ing. M. omýval vodou ruce či oči, není dle názoru krajského soudu rozhodující, rozhodující je skutečnost, že se omýval v důsledku použití obranného spreje žalobců, což mimo jiné potvrzuje právě i výpověď této svědkyně, že slyšela syčení spreje a viděla první žalobkyni, jak sprejem stříká;

- v daném případě došlo při ústním jednání ve věci pouze přečtení úředního záznamu o podání vysvětlení Ing. M. M. a M. M., přičemž žalobci jako obvinění k takovému postupu nedali souhlas. Toto tvrzení žalobců vyvrací samotný obsah správního spisu Městského úřadu v Bruntále, jehož součástí, jak bylo shora uvedeno, je i protokol o jednání, při němž oba jmenovaní poškození odkázali na své výpovědi podané Obvodnímu oddělení Policie ČR Krnov a nad rámec této výpovědi podali při ústním jednání správního orgánu I. stupně další informace. Při tomto jednání byli oba žalobci přítomni a na výpovědi poškozených mohli reagovat. Jejich tvrzení, že tak došlo k porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé, je proto nedůvodné;

- další pochybení správních orgánů spatřovali žalobci v tom, že Městský úřad Bruntál v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí celou řadu důkazních prostředků, jimiž provedl důkazy v dané věci, tyto řádným způsobem nehodnotil, resp. neučinil předmět svých

úvah a hodnocení. I tuto námitku krajský soud hodnotil jako zcela nedůvodnou, neboť v projednávané věci si správní orgán I. stupně opatřil dostatek potřebných zjištění o rozhodných skutečnostech, které řádně vyhodnotil a učinil z nich příslušné právní závěry. Kromě toho, že žalobci v tomto žalobním bodu neuvádějí jediný konkrétní důkaz, který by správní orgán řádným způsobem nehodnotil či v čem konkrétně spatřuje „projev libovůle“ správního orgánu, žalobci opětovně na podporu těchto tvrzení odkazují na obecnou judikaturu Ústavního soudu.

Podle žalobců neměla být v přestupkovém řízení použita jako důkaz videonahrávka, neboť nebyly splněny pro její použití podmínky podle ust. § 5 odst. 2 písm. e/ zákona na ochranu osobních údajů. Vytýkali správnímu orgánu I. stupně, že vzal za své prohlášení Ing. M. M., že nahrávku pořídil na základě předchozích negativních zkušeností, aniž by dále zkoumal, zda takovéto negativní zkušenosti opravdu existují. Poukázali na to, že Ing. M. si bez jejich souhlasu pořídil videozáznam zejména první žalobkyně při mnoha příležitostech a že je trestně stíhán pro přečin nebezpečného pronásledování a pro přečin pomluvy. Správní orgány dostatečně neodůvodnily svůj závěr o použitelnosti této videonahrávky v řízení o přestupku, když pouze odkázali na závěrečné stanovisko veřejného ochránce práv. K této námitce krajský soud především uvedl, že z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí není možno dovodit, že by „vzal za své prohlášení Ing. M. M., že nahrávku pořídil na základě předchozích negativních zkušeností, aniž by dále zkoumal, zda takovéto negativní skutečnosti opravdu existují“. Z obsahu správního spisu bez pochyb vyšly najevo nedobré vztahy první žalobkyně a poškozeného Ing. M. (zejména výpovědi učiněné při ústním jednání správního orgánu I. stupně). Dle názoru krajského soudu pořizená a použitá videonahrávka Ing. M. přispěla pro objasnění průběhu incidentu, který se odehrál dne 5.9.2011 a je proto nelogické, že jsou to žalobci, kteří žalobou brojí proti jeho použití, když právě tento důkaz mohl přispět k prokázání jejich tvrzení, že jednali v nutné obraně.

Žalobci namítli podjatost Mgr. S. H., který je v napadeném rozhodnutí žalovaného uveden jako osoba, která danou věc vyřizuje a kterou je možno považovat za úřední osobu ve smyslu § 14 odst. 1, správního řádu. Podjatost této úřední osoby žalobci spatřovali v tom, že žalobkyně je v právních věcech, v nichž ve většině případů na druhé straně stojí Ing. M. M., opakovaně zastupována Mgr. Jaroslavem Brožem MJur, advokátem Advokátní kanceláře BROŽ BROŽ VALA s. r. o. Mgr. S. H. byl přitom v této společnosti zaměstnán jako advokátní koncipient v době od 1.8.2011 do 20.4.2012, tedy v době, kdy došlo k jednání, ve kterém jsou spatřovány znaky přestupku ze strany žalobců. Mgr. Jaroslav Brož MJur zastupoval žalobkyni v řízeních jako poškozenou ve věci trestního řízení vedeného proti Ing. M. M. a v dalších občanskoprávních věcech. Vzhledem k rozsáhlosti této agendy je nepochybné, že se Mgr. S. H. při své práci na pozici advokátního koncipienta dostal do styku alespoň s některou věcí, týkající se žalobkyně; přitom je nutno uvést, že i přesto, že Mgr. Brož MJur v daném přestupkovém řízení žalobkyni nezastupoval, byl tento stejně jako ostatní zaměstnanci – advokátní koncipienti vykonávající svou advokátní praxi v ostravské pobočce advokátní kanceláře, o daném incidentu žalobkyní informován, neboť kauzy žalobkyně se v ostravské pobočce řešily i v rámci diskuzí právních věcí, kterým byl Mgr. H. přítomen, a to díky dispozičnímu uspořádání prostor kanceláře. Mgr. S. H. měl být proto podle názoru žalobců vyloučen ze všech úkonů v daném řízení o přestupku.

MUDr. S. H. je uveden v napadeném rozhodnutí žalovaného jako zpracovatel tohoto rozhodnutí. Je také uveden jako úřední osoba, která vypracovala za žalovaného vyjádření k podané žalobě žalobců. V tomto vyjádření ze dne 13.12.2012 poukazuje na to, že žalobci sami uvádějí, že v době, kdy působil v advokátní kanceláři zastupující první žalobkyni, byla žalobkyně ve správním řízení ohledně předmětného přestupku zastoupena jiným advokátem, a že tedy advokátní kancelář zastupující oba žalobce nyní, se touto konkrétní věcí nikterak nezabývala. Tvzení, že se oprávněná úřední osoba, tedy Mgr. H., mohla dozvědět o dané věci během diskuzí vedených v rámci kanceláře, s ohledem na její funkční uspořádání je pouze ničím neodůvodněná spekulace. Nelze důvodně pochybovat o nepodjatosti oprávněné úřední osoby pouze na základě toho, že měla povědomí o odlišných kauzách žalobců, přičemž o dané konkrétní kauze nevěděla a jednala rovněž s vědomím, že jsou žalobci zastoupeni jiným právním zástupcem, což je patrné jak ze spisu, tak i z žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

Podle ust. § 14 odst. 1, správního řádu, každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Podle odst. 2 téhož ustanovení účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jestliže se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení. Z citovaného zákonného ustanovení plyne, že za úřední osobu se považuje každý, kdo se jakkoliv bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správního úřadu, tedy zejména ten, kdo připravuje podklady pro rozhodování, provádí jednotlivé procesní úkony v dané věci. Úřední osoby mají v této souvislosti postavení veřejných činitelů. Pro vyslovení jejich podjatosti postačí doložitelné pochybnosti o jejich nepodjatosti ve vztahu k výsledku řízení pro jejich faktický poměr k věci samé, k účastníkům řízení či jejich zástupcům. Tato pochybnost však musí být přezkoumatelná a doložitelná. Oním „poměrem“ k věci bude zpravidla osobní zájem, ať už skutečný nebo potencionální úřední osoby správního orgánu na tom, aby bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu. V projednávané věci ovšem Mgr. S. H., jakožto pověřená úřední osoba, byl v pracovním poměru v kanceláři nynějšího právního zástupce žalobců zaměstnán jako advokátní koncipient od srpna 2011 do dubna 2012 a podle svého vyjádření se nepodílel žádným způsobem na řešení předmětného přestupku, když navíc první žalobkyně byla v přestupkovém správním řízení zastoupena jiným advokátem. Protože žalobci v uvedené námitce podjatosti neuvedli žádnou jinou relevantní skutečnost, která by dokládala pochybnosti o nepodjatosti úřední osoby Mgr. S. H., ať už ve vztahu k účastníkům řízení či k projednávané přestupkové věci, hodnotil tuto námitku krajský soud jako nedůvodnou.

V závěru své žaloby žalobci namítali, že z výroku rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ani z výroku rozhodnutí žalovaného není zřejmé, jakým druhem jednání mělo dojít ke spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 1 písm. c/ zákona o přestupcích. Výrok rozhodnutí je podle nich naprosto neurčitý a nepřezkoumatelný. Obsahem výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je to, že žalobci byli uznáni vinnými ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c/ zákona o přestupcích nastříkáním slzotvorného spreje do

obličeje Ing. M. M. (první žalobkyně) a do obličeje Ing. M. M. a M. M. (druhý žalobce), čímž jim způsobili drobné poranění. Je tedy bezpochyby, že se přestupku podle uvedeného zákonného ustanovení dopustili drobným ublížením na zdraví, tj. způsobem, který je v tomto zákonném ustanovení uveden. Co se týče výroku rozhodnutí žalovaného, ten pochopitelně nemůže obsahovat uvedení jednání, jímž mělo dojít ke spáchání přestupku, neboť tímto rozhodnutím bylo ve výroku zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Je tedy i tato námitka zcela nedůvodná.

K podané kasační stížnosti žalobců Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29.1.2015 č.j. 7As 145/2014-44 rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Napadený rozsudek krajského soudu shledal nepřezkoumatelným v části týkající se žalobní námitky nepřípustnosti použití videonahrávky pořízené Ing. M. M. jako důkazu v přestupkovém řízení. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je závěr o přípustnosti použití videozáznamu pořízeného Ing. M. jako důkazu v přestupkovém řízení navíc zcela zásadní pro vyhodnocení, zda se jednalo u žalobkyně a) o nutnou obranu. Závěry správního orgánu I. stupně a krajského soudu týkající se nutné obrany jsou odůvodněny právě tímto videozáznamem (z něhož hrozící útok Ing. M. M. nevyplýval), jehož použitelností ve správním řízení se krajský soud nezabýval.

Nejvyšší správní soud k otázce přípustnosti použití videonahrávky jako důkazu v přestupkovém řízení poukázal na svůj rozsudek ze dne 18.11.2011, č.j. 2As 45/2010-68, v němž uvedl, že videozáznam je použitelný v rámci sankčního řízení bez dalšího pouze tehdy, pokud nemůže vůbec zasáhnout do práva zobrazované osoby na soukromí či jejího práva na ochranu před neoprávněným pořizováním a používáním obrazových záznamů (do práva na soukromí tak nemohou zasáhnout např. záznamy, které neumožňují identifikaci zobrazované osoby). Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku dále konstatoval, že pokud zásah do zaručených práv nelze vyloučit, pak je nutno zjistit, kdo záznam pořídil. Pokud videozáznam pořídila soukromá osoba, pak nelze vyloučit použití tohoto důkazu v řízení ani za předpokladu, že nejsou splněny všechny zákonné podmínky. Pokud tedy soukromá osoba pořizovala videozáznam v souladu se zákonnými podmínkami (v rovině zákona o ochraně osobních údajů např. na základě souhlasu zobrazované osoby či na základě výjimek uvedených v § 5 odst. 2 zákona na ochranu osobních údajů), nejedná se o zásah do soukromí dotčené osoby. Pokud by byl naopak videozáznam pořizován neoprávněně, je nutné provést test proporcionality, kdy na jedné straně bude uvažováno o legitimitě cíle, kterého má být prostřednictvím provedení tohoto důkazu dosaženo a na straně druhé musí být posouzena přiměřenost užitého postupu, a to vždy přísně individuálně. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku uvedl, že se tudíž jedná „nejen o posouzení konfliktu jednoho ze základních práv garantovaných Listinou, tedy práva na ochranu soukromí (čl. 7 odst. 1), a zájmu společnosti na ochraně před deliktním jednáním a na tom, aby tato jednání byla odhalena a potrestána, ale především o konfrontaci práva na ochranu soukromí zaznamenané osoby s taktéž ústavně zaručenými právy (zejména v čl. 7 odst. 1, čl. 10 Listiny) osoby, které záznam pořídila (např. pro potřeby případně uplatňovaného nároku na náhradu škody způsobené protiprávním jednáním)“. Je třeba však zvážit i ostatní aspekty případu jako je např. cíl natáčení, předchozí okolnosti případu, zda se jedná o náhodný záznam nebo o cílený monitoring konkrétní osoby, zda se jedná o soukromou záležitost nebo veřejnou událost apod.

V projednávané věci není pochyb o tom, že videozáznam pořídil Ing. M. M. a že jde o záznam, který je způsobilý zasáhnout do soukromí v něm zobrazených osob, včetně obou žalobců. Ing. M. jej pořídil jako soukromá osoba a provedl tento záznam neoprávněně, v rozporu se zákonnými podmínkami, neboť nešlo o záznam uskutečněný se souhlasem žalobců, jakožto zobrazených osob ani o výjimku uvedenou v ust. § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění. Podle tohoto ustanovení může správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektů údajů. Bez tohoto souhlasu může zpracovávat údaje pouze v případech v tomto ustanovení taxativně vymezených. Nutno dodat, že o žádný z těchto případů v projednávané věci nešlo. V souladu s citovaným rozsudkem NSS je nutno provést onen „test proporcionality“, k čemuž se v tomto rozsudku uvádí mimo jiné to, že zájem na odhalení a potrestání společensky nežádoucího chování osob nemůže a priori převážet nad ústavně zaručeným právem na nedotknutelnost soukromí osoby či obecněji její integrity. Kromě samotné závažnosti protispoločenského jednání, stran kterého je řízení vedeno, je tak vždy (a především) nutno uvážit, jaký byl důvod pořízení kamerového záznamu soukromou osobou, tedy sledovali-li jím legitimní, obecně právem aprobovaný cíl, či naopak jeho účelem bylo např. neoprávněně zasahovat do práv jiného. Podle okolností věci lze uvažovat o intenzitě potřeby provádění kamerového monitoringu se záznamem, o způsobu pořízení záznamu, okolnostech, za nichž k záznamu došlo či o následném použití takového záznamu.

Krajský soud znovu zdůrazňuje skutečnost, že z obsahu správního spisu (zejména z úředních záznamů o podání vysvětlení a z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně) vyšly najevo špatné osobní vztahy mezi žalobkyní a) a Ing. M.M. V průběhu správního řízení o přestupku žalobkyně sama mimo jiné uvedla, že si na svou ochranu před jednáním a napadáním ze strany Ing. M. pořídila na svou ochranu spreje a Ing. M. jejich použitím hrozila, a že jedenkrát již sprej použila. Slovně Ing. M. napadal i žalobce b). Krajský soud je proto toho názoru, že to byl důvod pořízení videozáznamu Ing. M., jakožto soukromou osobou pro případ zadokumentování přestupkového jednání žalobců, k němuž dne 5.9.2011 nakonec došlo. Lze tedy uzavřít, že pořízení záznamu sledovalo legitimní cíl – byl pořízen pro případ potřeby prokázání útoku ze strany žalobkyně a dalších zúčastněných osob. Takto pořízený záznam byl následně využit jen pro nezbytný účel – jako důkaz spolehlivě vyvracející v rámci přestupkového řízení tvrzení žalobců o jejich jednání v nutné obraně. Ze správního spisu nevyplynulo, že tento záznam byl nějakým způsobem zneužit. Krajský soud proto uzavírá, že nedošlo k porušení práva na soukromí žalobců tím, že předmětná nahrávka byla použita jako důkaz v přestupkovém řízení.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud opětovně shledal žalobu žalobců jako nedůvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci v tomto řízení úspěch neměli a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Ostravě dne 5. ledna 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce